Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Jnstitvtiones Morales

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

12 De donatione, quae fit propter nuptias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

Visual Library

Quid ſi donator iurauerit ſe nunquam donationem reuocaturum? Reſpondeo, tunc non poſſe eam reuocare abſque periurii peccato, niſi iuriſiurandi vinculo legitima auctoritate ſoluatur.

De Donatione, quæ ſit propter nuptias.

Capvt XII.

PRimo quæritur, quid ſit donatio ante vel propter nuptias? Eſt ea, teſte Azone, qua Sponſus, vel alius nomine ipſius, dat aliquid ſponſæ, vel alicui nomine eius. Quæres, quam ob cauſam fiat huiuſmodi donatio? Reſpondeo, ideo fieri, vt tali donatione compenſet ſponſus dotem receptam ab ſponſa. Vnde non eſt donatio ſimplex, ſed ob cauſam. *l. vltima, C. de Donat. propter nuptias*: quia ſicut abſque matrimonio dos non eſt, ita nec talis donatio abſque nuptiis. Et quia olim maritus ante nuptias donabat, dicebatur donatio ante nuptias: nunc verò poſt nuptias fieri ſolet, ac propterea dicitur propter nuptias. Quare merito poteſt etiam vocari donatio remuneratoria, eò quod vir talem donationem facere videtur gratia remunerandi beneficii, videlicet dotis receptæ. Nec impedit, ſi aliquando maritus talem donationem faciat, etiam ſi nullam dotem acceperit, vt conſtat *c. Nuper de Donat. inter virum, & vxorem.*

Secundo quæritur, quo differat talis donatio ab ea, quæ dicitur Donatio inter virum, & vxorem, & ab ea, quæ vocatur, Donatio ſponſalitia? Reſpondeo huiuſmodi tres Donationes in hoc diſtingui, quod Donatio inter virum & vxorem fit, conſtante matrimonio, hoc eſt, poſtquam cõtractum eſt, & durat: at Donatio propter nuptias fit, cum ipſę nuptiæ contrahuntur: Donatio verò ſponſalitia fit, non quando matrimonium contrahitur, ſed cum inter ſponſum & ſponſam futuri matrimonii promiſſio eſt, & de eo contrahendo fides datur, & accipitur.

Tertio quæritur, Ad quod tali donatione datur, debeat æquari cum dote? Reſpondeo olim cum talis donatio fiebat, quando conſtituebatur, & aſſignabatur dos, non fuiſſe neceſſariam, vt quod maritus exæquaret dotem. *l. ex morte. & l. vlt. C. de Pactis conuent.* Quando verò prius erat dos conſtituta, & aſſignata, & deinde talis donatio fiebat, requirebatur, vt quod vir donabat, doti æquaretur. *l. vlt. §. Sancimus, C. de pactis conuen.*

Dubiæ verò quæſtionis eſt, An nunc temporis ius commune poſtulet, vt quod tali donatione datur, ſit æquale doti in quantitate, lucro, & fructu? Innocentius & Panormitanus *in cap. vlt. de Donat. inter virum, & vxorem*, ſentiunt, legem, prædictam *in Authent. Aequalitas* eſſe conſuetudine & vſu ſublatam, quia conſtituta & aſſignata dote ſæpe contingit, vt nulla fiat à marito donatio: quamuis alicubi lex *in Authen. Aequalitas*, vim habeat, ita vt dos, & quod tali donatione traditur, ſint in quantitate æqualia.

Quarto quæritur, An talis donatio indigeat inſinuatione, ſi amplioris ſit quantitatis, quam quingentorum ſolidorum? Reſpondeo, minimè *l. Eo decurſum. C. de donationibus propter nupt.* & ratio eſt, quia talis donatio non eſt ſimplex, ſed ob cauſam.

Quinto quæritur, cui debeatur, ſoluto matrimonio, quod tali donatione datum eſt? Reſpondeo, deberi viro, & ad ipſum redire, quemadmodum ipſa dos vxori debetur, & ad ipſam reuertitur. *l. 1. §. Illo procul dubio, C. de Rei vxoriæ Actione, & cap. vlt. de donationi. inter virum, & vxorem.* Secus tamen eſt, ſi inter ipſos aliud fuerit actum ex pacto ſpeciali & expreſſo. Vnde ſi paciſcatur vir de dote in totum, vel ex parte lucranda, ſi eo ſuperſtite vxor decedat, tantumdem debet vxor lucrari ex donatione propter nuptias, ſi ante vxorem vir moriatur, *l. ex morte, C. de Pactis conuen. & cap. vlt. §. Sane de Donation. inter virum, & vxorem.*

Sexto quæritur, quem effectum pariat talis donatio? Si quidem ſtante matrimonio poſſidet rem tali donatione datam, & fructus ex ea facit ſuos. *l. Si liberis. C. de Donation. ante nupt. & c. Per veſtras, de Donation. inter virum, & vxorem.* præſertim cum ſoluto matrimonio nihil vxor ex tali donatione lucretur in re communi, ſed ſolum ex pacto ſpeciali, vel expreſſo. Reſpondet Ioan Andreas *in c. Per veſtras de Donat. inter virum & vxorem*, ad multa prædictam donationem conducere.

Primo ad lucrandum, quod eſt tali donatione datum, quia eo ipſo quod maritus cum vxore paciſcitur, vt lucretur dotem, ſi ante ipſum vxor è viuis exceſſerit, lucrifaciat quoque ſibi vxor, quod eſt donatum propter nuptias, ſi ea ſuperſtite, deceſſerit maritus.

Secundo ad acquirendum plenius ius in rebus donatis propter nuptias, nam vir non poteſt id, quod propter nuptias donauit, alienare, niſi conſenſum præſtet vxor ſecundo poſt biennium; & niſi tantum patrimonium habeat vir vt poſſit compenſare quidquid intereſt vxoris. *Gloſſa in l. Si liberis. C. de Donation. ante nuptias, & Panormitanus in c. Peruenit de Empt. & vendit.*

Tertio, quia marito ad inopiam redacto, vxor habet actionem contra fideiuſſores viri petendi & vindicandi tum dotem, tum quod eſt datum propter nuptias, *l. Vbi, C. de iure dotium.*

Quarto, quia ſi vir adulterium admittat, vxor ſibi lucratur, quod eſt datum propter nuptias, ſicut vir ſibi dotem acquirit, vxore adulterium patrante. *c. Plerumq; de Donat. inter virum, & vxorem.*

Septimo quæritur, quid dicendum, vbi ſtatuto decretum eſt, vt vir dotem lucretur, & quod eſt datum propter nuptias, quandocumque matrimonium aliter, quam morte ſoluatur, an tunc ex pacto, vel conſuetudine fieri poterit, vt maritus eadem lucrifaciat? Hoſtien. *in c. Donatio, de donatiõ. inter virum, & vxorem.* negat id fieri poſſe, vt mulier ſine dote permaneat, & quia lex ſolum habet, vt vir dotem lucretur ex pacto, quando ante ipſum vxor obierit. Cardin. *in eodem. c. Donatio*, affirmat fieri poſſe, quia quod poteſt pactum, poteſt etiam conſuetudo, vt Gloſſa notauit *in c. Non putamus. de conſuetud. in ſexto.* Et hoc eſt probabilius.

Octauo quæritur, An vbi ſtatutum eſt, vt vno coniugum moriente, alter, qui ſuperſtes eſt, lucrifaciat dotem, vel donatum propter nuptias, id locum ſuum habeat, quando alter coniugum morte naturali decedit, an verò etiam quando morte ciuili deſinit, veluti, ſi in religionem ingrediatur? Reſpondeo, ſolum locum habere in morte naturali, quia ſtatuti verba non comprehendunt caſus fictos. *l. 3. §. Hæc verba ff. de Negotiis geſtis.* Immo pactum non valeret, ſi expreſſim actum eſſet, vt vno coniugum ſeſe ad religionem conferente, alter in totum, vel ex parte dotem lucretur: quia mulieri libera facultas conuolandi ad religionem minueretur, diminuta dote, quod fieri non debet. *l. 1. §. Quæ onerandæ, ff. Quarum rerum.*

* *
*